— тъй като не е изпълнило задължението да съобщи за мерките за транспониране на Директива 2014/59/ЕС на основание на член 260, параграф 3 ДФЕС на Великото херцогство Люксембург да бъде наложена периодична имуществена санкция в размер на 6 700 EUR на ден, считано от датата на обявяване на решението по настоящото дело,

— да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Срокът за транспонирането на Директива 2014/59/ЕС е изтекъл на 31 декември 2014 г.

([1]) ОВ L 173, стр. 190.

Преюдициално запитване от Cour administrative d'appel de Douai (Франция), постъпило на 21 декември 2015 г. — Wenceslas de Lobkowicz/Ministère des Finances et des Comptes publics

(Дело C-690/15)

(2016/C 098/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative d'appel de Douai

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wenceslas de Lobkowicz

Ответник: Ministère des Finances et des Comptes publics

Преюдициален въпрос

Има ли принцип на правото на Съюза, който да не допуска облагането на длъжностно лице на Европейската комисия с общата социална вноска, социалната удръжка и допълнителните вноски към тази удръжка в размер на 0,3 % и 1,1 % върху доходи от недвижими имоти, получени в държава — членка на Европейския съюз?

Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство), постъпило на 28 декември 2015 г. — Secretary of State for the Home Department/David Davis, Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis

(Дело C-698/15)

(2016/C 098/28)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Secretary of State for the Home Department

Ответници: David Davis, Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis

Преюдициални въпроси

1) Установява ли решението на Съда по съединени дела Digital Rights Ireland и Seitlinger, C-293/12 и C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238 (наричано по-нататък „решение Digital Rights Ireland“) (и конкретно точки 60 — 62) императивни изисквания на правото на Съюза, приложими по отношение на националната правна уредба на държава членка относно достъпа до запазени в съответствие с националното законодателство данни, за да бъде тази уредба в съответствие с членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“)?

2) Разширява ли решение Digital Rights Ireland на Съда обхвата на членове 7 и/или 8 от Хартата отвъд границите на приложение на член 8 от Европейската конвенция за правата на човека (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), определени в практиката на Европейския съд по правата на човека (наричан по-нататък „ЕСПЧ“)?

Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de A Coruña (Испания), постъпило на 4 януари 2016 г. — Abanca Corporación Bancaria S.A./María Isabel Vázquez Rosende

(Дело C-1/16)

(2016/C 098/29)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de A Coruña

Страни в главното производство

Жалбоподател: Abanca Corporación Bancaria S.A.

Ответник: María Isabel Vázquez Rosende

Преюдициални въпроси

1) Могат ли членове 6 и 7 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 ([1]) година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкуват в смисъл, че е допустимо реституционните последици от обявяването на неравноправна клауза за долен праг в потребителски договор за недействителна да не настъпват с обратно действие, считано от датата на сключване на договора, а от по-късен момент?

2) Представлява ли самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да се тълкува еднакво от всички държави членки, критерият за добросъвестност на заинтересованите среди, който е основание за ограничаване на обратното действие на обявяването на неравноправна клауза за недействителна?

3) При положителен отговор на предходния въпрос, какви обстоятелства трябва да се вземат предвид, за да се прецени добросъвестността на заинтересованите среди?

4) При всички положения, съответства ли на членове 6 и 7 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. тълкуване на понятието за добросъвестност на заинтересованите среди, което може да доведе до извод, че е добросъвестно поведението на продавач или доставчик, което е в основата на липсата на прозрачност при сключване на договора, довела до приемане на клаузата за неравноправна?

5) Съответства ли на членове 6 и 7 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. тълкуване на понятието за добросъвестност на заинтересованите среди в смисъл, че добросъвестността на продавача или доставчика може да бъде преценявана абстрактно, или напротив — същата трябва да се преценява с оглед на поведението на продавача или доставчика в хипотезата на конкретния договор?